

הדלקת הנר; 33:27
 יציאת השבת; 27:18

עלון מס' 315
 כ' אדר ב' ה'תשע"ד

שמיני

"זה הדבר אשר
 תעשו וירא אליכם
 כבוד ה'"

כל פעולה ומעשה
 שהנכם רוצים לעשות
 'תעשו',
 בתנאי שהתוצאה
 תהיה 'וירא אליכם
 כבוד ה'" יהי כבוד
 שמים במעשה.
 מתוך 'אמרות חכמה'

"מחודדין בפיר"

שיהיו דברי תורה

"קרב אל המזבוח"

שהיה אהרן בוש וירא לגשת, אמר לו משה למה אתה בוש, לכך נבחרת (רש"י)

משל לאיש שנקרא ביום בהיר אל המלך, רעדה אחזתהו, על מה ולמה?! בצר לו פנה אל ידידיו משכבר הימים, שני ידידים טובים היו לו והשלישי קצת פחות. הלך אל הראשון ואמר לו: "בוא ותמליץ עליי לפני המלך". נשמט ממנו חבירו בתואנה שפוחד הוא מהמלכות בגלל העלמות מס שנחשד בהם... "אבל זאת אעשה, אלוה איתך עד שער הארמון". הלך האיש בפחי נפש אל ידידו השני עוז אהבתו, וגם הוא נשמט ממנו בתואנה שכבר כמה שנים נפקד הוא מצבא המלך וחושש פן יבולע לו.... "אך זאת אעשה, שאלוה איתך עד דלת הלישכה של המלך, אבל אל הקודש פנימה לא אכנס".

בצר לו הלך האיש לחבר השלישי, שכאמור לא היו ביחסים הדוקים ואמר לו: "בוא איתי אל המלך". אמר לו האיש: "הסר דאגה מלבך, אנוכי אבוא אל הקודש פנימה ואמליץ בעדך ובעזרת ה' יתברך תצא זכאי מלפני המלך". הנמשל הוא שיש לאדם שלושה ידידים, שניים אהובים עליו, הכסף והבנים, ואילו השלישי הם התורה והמצוות שלא יחס להם חשיבות מרבית בחייו. שלושה אלו נרמזים במשנה (במה מדליקין) עישרתן? עירבתן? הדליקו את הנר! עישרתן - כנגד עושרו כספו וזהבו. עירבתן - כנגד בניו שהם הערבים שלו. הדליקו את הנר - כנגד תורה ומצוות שנקראו נר שנאמר "כי נר מצווה ותורה אור".

למסעדה אחת לא
 כשרה עלולים להפסיד
 את כל התורה כולה..

הרבי מסאטמר
 (ולמנוק הטור)

**כל אחד בידו
 להיות מאושר
 עלי אדמות
 בעושר וכל טוב,
 ולהצליח בכל
 עיני העולם הזה,
 רק שישמור את
 פיו מכל דיבור
 אסור.
 ואדם שאין הוא
 נזהר בפיו, דומה
 למי שעומד
 בפתח האושר
 ומסרב להיכנס...**

מסופר על הגאון רבי חיים מצאנז זצ"ל, שנפטר בנו, והכאב היה קורע לב ומדאיב נפש, וכששאלוהו הכיצד יכול לשאת כאבו בדומיה, ענה: משל לאדם שהיה יושב על כסאו, ובא אחד מאחוריו וסטר לו על גבו מכה כואבת וצורבת, ותיכף הפנה ראשו לאחוריו בזעם לראות מי הוא המכה. ובכן, אם אכן היה המכה אדם זר שאינו מכירו, בודאי שהיה המוכה מתקומם בהתאם בזעם ובכעס, אולם, אם כשפנה ראשו לאחוריו, רואה שאין זה אחר מאשר ידידו אוהבו כנפשו, או אביו, הרי שמיד מבליג על מכתו ומשיב בחיוך ובמאור פנים. והמשיך הרב ואמר: קבלתי במות בני מכה צורבת וכואבת, אולם כשהפניתי פני לאחורי לראות מי הוא המכה, ראיתי שבעצם זהו הקדוש-ברוך-הוא שאין אחר שאני אוהב כמוהו, וכמו שאומר אני בכל יום: "ואהבת... בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך", ואין אוהב שאוהב אותי כמוהו, וכמו שמברך אני בכל יום: "ברוך אתה ה' אוהב עמו ישראל", ואם כן, כל הכוונה כאן לטובה..

"וידום אהרן"

מסופר בתלמוד: עולא נזדמן לפומבדיתא לבית רבי יהודה. ראה את רבי יצחק ובנו שהגיע לפורקן ועדיין לא נשא אשה. אמר עולא לרבי יהודה: "מדוע כבודו לא משיא את בנו?" השיב לו רבי יהודה: "וכי אני יודע מאיזו משפחות לקחת אישה? וחושש אני ממשפחות פסולות". אמר לו עולא: "לך אחר משפחות שתקניות, שכך היו בודקים וקובעים בני ארץ ישראל, כאשר היו רבים בניהם, מי שהיה קודם שותק, סימן הוא שהינו מיוחס יותר.

(קידושין עא)

זכות הלימוד בעלון להצלחת אברהם בן רונית הי"י

”איש אל אָזוּי“

כאשר אדם קיבל טוב בילדותו אז הוא נותן טוב בבגרותו קל לו לתת. האהבה והנתינה שופעים ממנו כי יש לו אהבה לחיים ולבריות.

וההיפך, חס שלום, אחד שבבית התאכזרו אליו הוא גם מתאכזר על אחרים באופן טבעי. כי אדם מתאכזר לא בגלל שהוא רוצה להיות אכזרי אלא כי לא טוב לו..

אדם שגדל עם הערות וצעקות וכעס.. אין לו כוחות נפשיים להתמודד עם החיים ואין לא כוח של נתינה כמו שצריך להיות לכל אדם, כי מאחר והוא לא קיבל ממילא אין לא מה לתת וגם אם הוא עובד על עצמו ונותן זה לא טבעי אצלו, אלא הוא צריך להתאמץ לתת וזה לא נקרא שהאדם בריא בנפשו.

אדם בריא בנפשו נותן בקלות, אין לא שום עבודה על זה כי הוא קיבל הרבה בילדותו ויש לא מה לתת. אדם שגדל עם הערות, אין לא כוח לקבל תוכחה ולא יכול לקבל שום הערה כי הוא פצוע נפשית, נפשו פצועה מאוד בפצעים חזקים ועמוקים וכואבים מאוד...

התוצאות המרות של זה הן שהוא לא יכול לבנות בית, כי הוא לא יכול לקבל שום הערה ובקורת מבן זוגו ובוודאי זה דבר בלתי נמנע שיקבל אדם מבן זוגו. ממילא, אם אינו מסוגל נפשית לקבל זאת, הוא לא יכול לכונן את ביתו, כי הוא עונה ומחזיר מלחמה ומשם הדרך לפירוד היא קצרה חלילה... העניקו טוב לילדיכם!

מתוך 'חינוך באהבה'

”וידום אהרון“

נשאלת השאלה - איך זוכרים? אומר החיד"א הקדוש שפשוט שותקים, כי כל מילה של חול ודברים בטלים שאדם מדבר - מוציאה מילה של קודש.

דומה הדבר לחבית מלאה יין משובח ששופכים עליה הרבה מים, עד שהיין הולך ומאבד מטעמו. כך אדם שמדבר הרבה דברי חול מכניס מים לחבית של היין..

ובחרת בחיים

המציאו את מכשיר הטלפון - כדי שיוכלו לדבר באמצעותו דברי תורה. מסופר על הרב אורדנטליך זצ"ל - רב בית הכנסת "איצקוביץ" שבכל שיחת טלפון היה מדבר דברי תורה כדי לפצות את הטלפון על דברי הרכילות ולשון הרע שמדברים בו, ואמר בדרך חידוד כי "הלו" הוא ראשי תבות "לשון הרע ורכילות..."

מתוך 'ומתוך האור'

אומרים בְּשֵׁם רַבְּנֵי הָאָרֶזׁ ז״ל, שְׂיֻחָנָן כַּהֵן גָּדוֹל
שְׂשִׁימָשׁ שְׂמוֹנִים שָׁנָה בְּכֹהֵנָה גְּדוֹלָה, יָצָא
לְתַרְבּוּת כְּצֶה וְנִעְשָׂה צְדוּקָי, מִשּׁוֹם שְׂלֵא נִזְכָּר
לְאָכּוֹל בְּקִדְשָׁה אֶלָּא כִּיְתָה בּוֹ תַּאֲוַת הָאֲכִילָה.

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

בין הקידושין לנישואין

מכיוון שכיום נהגו לעשות קידושין

(נתינת הטבעת) ונישואין (שבע הברכות) באותו מעמד ובשניהם מברכים על כוס יין "בורא פרי הגפן", נהגו להפסיק בנייהם בשני עניינים, ברכת שהחיינו על טלית חדשה וקריאת הכתובה. ולפיכך:

א. מאחר שיש ספק האם מברכים שהחיינו על מצות הקידושין (שהרי הקידושין הם אמצעי למצות פריה ורבייה), נהגו שאחר הקידושין יתעטף החתן בטלית חדשה ויברך עליה 'שהחיינו' (ולא יברך 'להתעטף בציצית' אם החתונה בלילה) ויתכוון לפטור בזה גם את מצות הקידושין.

ב. קוראים את הכתובה קודם הנישואין (שבע הברכות), שהרי אין האישה מותרת לו עד שיכתוב לה כתובה. והכתובה היא ההתחייבות הממונית לאישה במידה ויגרשנה או אם ימות והיא תישאר אלמנה.

ג. כדי שההתחייבות הממונית שבכתובה תחייב את החתן צריך לעשות פעולת קניין. ולכן מסדר הקידושין נותן לחתן מטפחת או עט וכיוצא בזה והחתן מגביהם ומחזירם לו.

ד. אחר קריאת הכתובה, העדים חותמים על הכתובה ויש נוהגים להחתימם קודם החופה.

ה. העדים שחותמים על הכתובה (שהם בדרך כלל עדי הקידושין) לא יהיו קרובים שום קרבה משפחתית לחתן או לכלה, וכן לא יהיו קרובים זה לזה. אבל אין מניעה שיהיו קרובים למסדר הקידושין. וכן יש להקפיד שהעדים יהיו יראי ה' ושומרי תורה ומצוות.

ו. אחר שהעדים חתמו על הכתובה, החתן נותן את הכתובה לכלה, ואומר לה: הרי זו כתובתך. ואחר כך נותן מסדר הקידושין את הכתובה לאם הכלה, או לאחד מקרוביה, והם שומרים אותה בביתם.

הירא מן ה' אינו פוחד משום דבר שבעולם, כי יודע שאין עוד מלבדו!!

בני בנימין

”ויברכו את העם“

אמרו: יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם.
(רש"י)

מה הסימן של עובד ה' אמיתי ובמה יבחן איפוא
אם עובד ה' באמת הוא?

כשרואה את חבריו מצליחים בתורה ובעבודת ה'
יותר ממנו, ועם כל זה לבו טוב עליו, ושמה בראותו
חיילים חרוצים לדבר ה'. זהו עובד ה' באמת.

ה"נועם אלימלך"

תכלית היסורים לצורך האדם לחזרה בתשובה.

הרב שך זצ"ל